31/07/23 ಪ್ರಾತಃಮುರುಳಿ ಓಂಶಾಂತಿ ಬಾಪ್ದಾದಾ ಮಧುಬನ

"ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ- ತಾವು ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ಈ ನೆನಪೇ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಯೋಗದಾನವಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವ ಪಾವನವಾಗುತ್ತದೆ, ದೋಣಿಯು ಪಾರಾಗುತ್ತದೆ"

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಅಂತಿಮ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಾಪ್ದಾದಾ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ಉತ್ತರ: ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಭಾಲನೆಯನ್ನು ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನಾನು ನನ್ನ ಸಹಯೋಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದ್ಭುತವಾದ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಖುಷಿಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಅಂತಿಮದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. 2. ಯಾರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ವಿನಃ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಪಾಠವು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಿದೆ ಅಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಂದೆಯ ಸಹಯೋಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಗೀತೆ: ಪ್ರಿಯತಮ ಬಂದು ಮಿಲನ ಮಾಡಿ

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಪ್ರಿಯತಮ ಹಾಗೂ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರು. ಪ್ರಿಯತಮ ಒಬ್ಬರು, ಪ್ರಿಯತಮೆಯರು ಅನೇಕರು. ಒಬ್ಬ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಿಯತಮೆಯರೆಲ್ಲರೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಭಕ್ತರು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ- ಏಕೆಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ. ಕನ್ಯೆ ಕೂಗುತ್ತಾಳೆ- ಪ್ರಿಯತಮ ಬಂದು ಮಿಲನ ಮಾಡು ಎಂದು- ಏಕೆ? ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ. ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವೂ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಈಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ರಾವಣರಾಜ್ಯವಾದ ನಂತರ ಪ್ರಿಯತಮನಿಂದ ಯಾವುದೇ ಸುಖವು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾವಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಖವಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರು ಶೋಕವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಶೋಕವಾಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ದುಃಖ ಅಥವಾ ಶೋಕವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಏಕೆ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ? ದುಃಖದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಪ್ರಿಯತಮ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮಧುರ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಪ್ರಿಯನಾದ ಪ್ರಿಯತಮ ಒಬ್ಬ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಲೆ ಈಶ್ವರ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ, ಶಿವೋಹಂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಒಬ್ಬರು ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಸಾಧುಜನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ದೊಡ್ಡವರಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಸಾಧುಗಳು ಧೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ಒಬ್ಬರೇ ಪ್ರಿಯತಮ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಗಾಯನವಿದೆ.

ಅಂದಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಅನೇಕಾನೇಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಿದ್ದೀರಿ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳು ಈಶ್ವರನ ವಿನಃ ಮತ್ತ್ಯಾರಿಗೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ದೈವೀಗುಣವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಹೇಳಬಹುದು ಯಾವುದೇ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಕುಮಾರ-ಕುಮಾರಿಯರಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಗಾಯನವಂತೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೆ. ತ್ರಿಕಾಲದರ್ಶಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಕ್ಕಳಿರಲು ಸಾಧ್ಯ ಅಂದಮೇಲೆ ಆ ನಿರಾಕಾರ ತಂದೆಯು ಯಾವಾಗ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ಆಗಲೇ ದತ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರವಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಮಡಿಲನ್ನು ಹೇಗೆ ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ? ನೀವು ಈಶ್ವರನ ಮಡಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ, ಅವರೇ ಪ್ರಿಯತಮನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದು. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಿಯತಮ ಅವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಂದ ನಾವು ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಅಪಾರ ಸುಖವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಅವರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ರಾಮನಾಮವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವುದರಿಂದ ಮನುಷ್ಯರು ಪಾರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆಂದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಮ-ರಾಮ ಎಂದು ಬಹಳ ಜಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ಪತಿತ-ಪಾವನಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ ಸಹ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆರಳನ್ನು ಚೀಪುತ್ತಾ ಬರುವಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತೆ ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ಎಲೆಯ ಮೇಲಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ದೀಪವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗಂತೂ ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆತ್ಮವು ದೀಪವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಿ ಆತ್ಮವು ದೂರ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನಂತೂ ಅಂಬಿಗನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಷಯಸಾಗರದಿಂದ ದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಆತ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಂಕೇತಗಳಾಗಿವೆ. ಆತ್ಮವೇ ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ

ಪರಮಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ಆತ್ಮವು ಅಜ್ಞಾನ ಸಾಗರದಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂಬಿಗನಂತೂ ತಂದೆಯೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ಥೂಲ ಗಂಗೆಗೆ ಅಂಬಿಗನೆಂಬ ಶಬ್ಧವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂಬಿಗ ಅಥವಾ ಪ್ರಿಯತಮನಂತೂ ಜೊತೆಜೊತೆಯಿರಬೇಕು. ಅವರಂತೂ ಅನೇಕರನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಭಿನ್ನ-ಭಿನ್ನ ಹೆಸರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಸ್ಥೂಲವಾದ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ- ಹೇಗೆ ನೆನಪಿನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಂದ ರಾಮ-ರಾಮ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರಂತೂ ರಾಮ-ರಾಮ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ರಾಮನಾಮವನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ಅವಿನಾಶಿ ಜ್ಞಾನರತ್ನಗಳ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮುದ್ದುಮಕ್ಕಳೇ, ತಂದೆಯಾದ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ರಾಮನೆಂದು ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರು ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳೀಗ ನಾಟಕವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಯಾರು ಯಾರು ಬಂದರು? ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ? ಎಂದು ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಏನೆಲ್ಲವೂ ಆಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲವೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗಧಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಭೋಗ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗಧಿಯಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಮಾತೇನಲ್ಲ. ನೀವು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನಭಿನಯಿಸಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಯಾರಾದರೂ ಶರೀರಬಿಟ್ಟರೆ ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಗಳಾದರೆಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ನಾವು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಕಾಶಿವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಗಂಗಾನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವನ ಮಂದಿರಗಳಂತೂ ಇವೆ. ಸದಾ ಶಿವನ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಂಗೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶಿವನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಯಾರೂ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಶಿವನೇ ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಅಂತರವಿದೆ. ಶಿವನ ಮಂದಿರವಿದೆ, ಮೊದಲು ಒಂದು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀವು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಬಹುದು. ತಿಳಿಸಿ- ನೀವಿಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ. ಗಂಗಾನದಿಯ ತೀರವೂ ಇದೆ, ಶಿವನ ಮಂದಿರವೂ ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ನೀವು ಶಿವನಿಗೇಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತೀರಿ? ಶಿವ ಪತಿತ-ಪಾವನನೋ ಅಥವಾ ಗಂಗೆಯೋ? ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಶಿವನೇ ಪತಿತ-ಪಾವನನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಂತನ ಬಳಿಯೇ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತ ಭಗವಂತನ ಮೇಲೆ ಬಲಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಂತೂ ಆಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಭಗವಂತ, ನೀವೂ ಭಗವಂತ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಿಲ್ಲ. ಅಂದಮೇಲೆ ನೀವೇ ಭಗವಂತನಾಗಿ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಹೋಗುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಭಗವಂತ ಪತಿತರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ! ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀವು ಹಾರಿಸಿಬಿಡಬಹುದು. ಪತಿತ-ಪಾವನ ಶಿವನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವುದಂತೂ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಸಹಜ. ಶಿವನ ಮಂದಿರವಿದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎಂದಾದರೂ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವನಿಗೆ ತಂದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶರೀರವು ಎಂದೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅನೇಕ ಮಕ್ಕಳ ಹೆಸರು ಶಿವ ಎಂದಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಕೃಷ್ಣ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರೂ ಸಹ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರದ್ದಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಆ ಕೃಷ್ಣನಂತೂ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದನಲ್ಲವೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಭಕ್ತರು ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಕೃಷ್ಣನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಮನುಷ್ಯನಂತೂ ಪೂಜಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಧೆ-ಕೃಷ್ಣ ಯಾರು? ಅವರು ಯಾವಾಗ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಂದೆಯೇ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನೀವು ಸ್ವದರ್ಶನಚಕ್ರಧಾರಿ ಆಗಿದ್ದೀರಿ. ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಈ ಸ್ವದರ್ಶನ ಚಕ್ರಧಾರಿಯೆಂಬ ಹೆಸರು, ಹೇಗೆ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅಲಂಕಾರಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು ಇದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗಧಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಯಾರು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅವರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಮಾಡಿ-ಮಾಡಿಲ್ಪಟ್ಟ ಆಟವಾಗಿದೆ. ಅರ್ಧಕಲ್ಪ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ, ಇನ್ನರ್ಧಕಲ್ಪ ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀವೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮಗೆ ಮಜಾ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಸತ್ಯ-ಸತ್ಯ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಪ್ರಿಯತಮನಂತೂ ಅಸತ್ಯವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆಯು ಸತ್ಯ ಪ್ರಿಯತಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದರೆ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅಂತರವಂತೂ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೆ. ಸತ್ಯಪ್ರಿಯತಮ ಮತ್ತು ಅಸತ್ಯ ಪ್ರಿಯತಮ. ಪತ್ನಿಯು ಪತಿಗೆ ಪ್ರಿಯನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಈಗ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ- ನಾವು ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಧುರ ಪ್ರಿಯತಮನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ, ಅವರನ್ನು ಪ್ರಿಯತಮನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ತಂದೆ0iÉಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಗೂ ಸಹ ಪ್ರೀತಿಯಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಿಯತಮನಿಂದ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಿಯತಮೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಗುವೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದರಿಂದ ಆಸ್ತಿಯ ರುಚಿಯು ಬರುತ್ತದೆ. ಶಿವನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಂದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು

ಶಿವಪತಿಯೆಂದು ಎಂದೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೀವು ಯಾವುದೇ ಶಿವನ ಹೆಸರನ್ನು ಜಪಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಬಂದಾಗ ಕೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ- ಎಂದಾದರೂ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದಿರಾ? ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲಿಯತನಕ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯತನಕ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಪಿತ ಆಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಿಲನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು ಆದರೆ ಮಿಲನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶರೀರಬಿಟ್ಟರೆ ಆಸ್ತಿಯು ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಅವರೇ ಮಾತಾಪಿತ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತೆಂದರೆ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಸರ್ವೀಸ್ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ವಾರಸುಧಾರರನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ಪರಿಶ್ರಮಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಈ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಚಾರಸಾಗರ ಮಂಥನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣಲೀಲೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಲೀಲೆಯಂತೂ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ! ಇಲ್ಲಂತೂ ಕಾಪಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನಿರುವುದು, ಮಹಲುಗಳು ಹೇಗಿರುತ್ತವೆ- ಇದನ್ನಂತೂ ಮಕ್ಕಳೇ ಅನುಭವ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾತುಗಳೇ ಕೇಳಬೇಡಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರುಬರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಸುಖವನ್ನೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದುಃಖಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯ ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದುಃಖವಿದೆ. ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುವೇಳೆ ಸೊಸೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಮನೆಯನ್ನೇ ತಲೆಕೆಳಗೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾತಂದೆಯು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಸಮಯವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯವರಾಗಿ ಆಗ ತಂದೆಯು ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ವಾರಸುಧಾರನೇ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವವರ ಸಹಯೋಗವು ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ? ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ- ನೀವು ನನ್ನ ಅರ್ಥವಾಗಿ ದಾನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿರಿ ಅದರನುಸಾರ ಜನ್ಮ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ- ನನ್ನವರಾದರೆ ನಿಮಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಶಿವತಂದೆಗಂತೂ ಯಾವುದೇ ಮನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ- ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಲಿದೆ ಅಂದಾಗ ಮನೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೀರಿ? ಆಗ ತಿಳಿಸಿ, ಅರೆ! ಇರುವುದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿ? ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಮಕ್ಕಳು ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ, ಬಹಳ ಖುಷಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ. ಸಮಯವು ಎಷ್ಟು ಸಮೀಪ ಬರುತ್ತಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟು ತಂದೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಬಹಳ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗಳಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಯಾರು ಸಹಯೋಗಿಗಳಾಗಿರುತ್ತೀರಿ ಅವರು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ದುಃಖದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ಇದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಸುಖವಾಗಿದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನೀವು ಖುಶಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ. ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸ್ವಯಂವರವಾಗುತ್ತದೆ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ರಾಜ್ಯವು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಂದೆಯು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀವು ಬಹಳ ನೋಡುತ್ತೀರಿ- ಒಂದುವೇಳೆ ಶಿವತಂದೆಯ ಮತದನುಸಾರ ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನು ಹೂಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಯೋಗ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀರೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಖುಷಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಹಸ ಮಕ್ಕಳದು, ಸಹಯೋಗ ತಂದೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನಂತೂ ಬಹಳ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರೂಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೀರಿ. ರಚಯಿತನಂತೂ ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ದತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರಲ್ಲವೆ. ಯಾರ ಮುಖಾಂತರ? ಇದು ಮುಖವಂಶಾವಳಿಯಾಗಿದೆ. ತಿಳಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಈಗ ಈಶ್ವರನ ಈ ಈಶ್ವರೀಯ ಮಡಿಲಿನಿಂದ ನಂತರ ದೈವೀ ಮಡಿಲು ಸಿಗುವುದು ನಂತರ ಆಸುರೀ ಮಡಿಲು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಈಶ್ವರೀಯ ಮಡಿಲಿನಿಂದ ನಾವು ಶಾಂತಿಧಾಮ, ಸುಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಆಸುರೀ ಮಡಿಲಿನಿಂದ ದುಃಖಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಬಂಧನದಲ್ಲಿರುವ ಗೋಪಿಕೆಯರು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅವರಿಗಾಗಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗಂತೂ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಲಿಹಾರಿಯೂ ಸಹ ಹೇಗಾಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು. ರಾಜಾ ಜನಕನೂ ಸಹ ಬಲಿಹಾರಿಯಾದರು ಆಗ ತಾವೇ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ರಚನೆಯ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ನೀವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವು ತಮ್ಮನ್ನು ಆತ್ಮ ನಿಮಿತ್ತನೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಮಾಯಾರಾವಣನು ದುಃಖ ಕೊಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆದ್ದರಿಂದ ರಾವಣನ ಯಾವುದೇ ಮಂದಿರವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ರಾವಣನು ಬಹಳ ದುಃಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅಷ್ಟು ವರ್ಷ-ವರ್ಷವೂ ರಾವಣನನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಿವತಂದೆಯು ಸುಖ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಮಂದಿರಗಳು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿವೆ. ರಾವಣ ದುಃಖ ಕೊಡುವವನ ಮಂದಿರವಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ರಾವಣನನ್ನಂತು ಸಮಾಪ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏನೂ ಚಿಹ್ನೆಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಶಿವತಂದೆಯ ಮಂದಿರಗಳಂತೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ಪೂಜೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಸದಾ ಪೂಜ್ಯ ಶಿವತಂದೆಯೊಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಅನ್ಯರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಪುನಃ ಪೂಜ್ಯರಿಂದ ಪೂಜಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವಂತಹ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತಾ-ಪಿತ ಬಾಪ್ದಾದಾರವರ ನೆನಪು ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನೆನಪು ತರಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣ ಬಲಿಹಾರಿಯಾಗಿ ನಂತರ ನಿಮಿತ್ತರಾಗಿ ಸಂಭಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವೀಗ ನಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ- ಸದಾ ಈ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು.

ವರದಾನ: ಸದಾ ತಂದೆ ಸಮಾನರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪನ್ನ ಸ್ವರೂಪದ ಮೂಲಕ ಸರ್ವರಿಗೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಿ ಮೂರ್ತ ಭವ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ದೇವಿಯರನ್ನು ವರದಾನಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ವರದಾನಿ ಮೂರ್ತ ಅವರೇ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಯಾರು ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಸಮೀಪ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಂದೆಯ ಸಮಾನವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಸ್ವಯಂನ ಪುರುಷಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ವರದಾನಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ತಂದೆಯು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅವರು ಸದಾ ಸಂಪನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಸಮಾನ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂಪನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ ಆಗ ವರದಾನಿಮೂರ್ತರು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ಲೋಗನ್: ನೆನಪಿನ ತೀವ್ರ ಓಟವನ್ನು ಓಡಿ ಆಗ ತಂದೆಯ ಕೊರಳಿನ ಹಾರ, ವಿಜಯಿ ಮಣಿಗಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ.